

Knud Hee Andersen (3). I de skønne blomster ser jeg Guds godheds smil til os mennesker. De fortæller om det skønne og rige ved livet, og digterne kan med blomstersproget fortælle os om alle de stemninger, der rører sig i et menneskes sjæl *Aksel Henriksen* (4). De første forårsblomster er virkelige lykkeskillinge; de forbinder dig med alt levende, med planter og dyr, med alle fortider og med al fremtid. De er gnister af den hellige ild, som opretholder livet i ukuelig udtømmelig frugtbarhed! *Mogens Lorentzen* (5); en junibuket, selve den danske sommers grålyse ynde, dens hidsige sødme og blege smil, alt i én buket fra en grøftekant *Mette Skibsted* (6).

Sparsomt i Norden vi blomsterne finde, · farven er bleg kun og svag deres duft *J. C. Hostrup* 1849. – Ak, I blomster om hvis kalke digterne flagre, · i hvis bægre de dykke for at suge honning, · en aflans af sjælen, af tankernes dronning, · er Eders kapslede dug i de blomstrende agre *Aage Mathison-Hansen* (7). Der er blomster så rene som nyfalden sne. · Der er blomster så tunge som savn. · Der er blomster så hede som kærlighedsve, · der er blomster, kun blomster af navn *Hulda Lütken* (8).

Nu springer blomster ud – · det er Vorherres smil *Aage Bernsen* (9). Der skød primula og anemoner · og der skød gøgeurt af jordens skød · – der kom hundrede af millioner · af muntre, lattermilde blomsterkroner · og muntre, lattermilde blomstermænd *Nis Petersen* (10). De danske grøfters vilde flor – · ak findes på den vide jord · så sommerlig og sval en pragt, · så sød en magt? *Johannes V. Jensen* (11); grøftekant med ærenpris, som lindrer alle savn, · valmuerødt og kornblomstblåt imellem blanke strå, · gule kurveblomster, vi har givet fandens navn, · og rejnfans knapper vil vi byde på, · for det er, hvad vi ejer, det er flagrende og let; · men plukkes der i andet land en svalere buket? *Tom Kristensen* (12). Grøftekantens blomster, de broget lyse bånd · langs alle landets veje kom fra Vorherres hånd. · Han bød sin blæst og bien at sprede støv og frø, · at aldrig landets sommer og skønhed skulle dø *Kai Flor* (13). Danmarks sommer gik sin gang – · blomst til blomst i solen sang: · Kys mig blidt! Kys mig tit! · Bland dit støv med mit! – Med guldstøv på små tryner · går bierne på rad · som toldere, der syner · hvert solskinslunet fad *Ludvig Holstein* (14); en solet skråning · mod mølledammen, · hvor bier og blomster · stak ho'derne sammen *Mogens Jermiin Nissen* (15). Når bien blomstens honning røver · til tak værtinden den bestøver *Johs. V. Jensen* (16). De store bier slår · sig voldsomt ned med guld på gyldne

flanker · og brummer dybt i blomstens honning-skød · et øjeblik, der skænker liv og død *Hakon Holm* (17).

Blomsterne [hvisker] · i evighedens vind · og svarer den, der spørger fromt · med barnligt sind *Erik Bertelsen* (18). Blomsternes stemme er stille, · men lyt, og der høres deri · en angst og en bøn: Ak, for silde? · Gå ej bort, bliv mig nær, stå mig bi. *Søren Hallar* (19). Blomsterne er levende smil, · de er som unge, tapre kvinder, · der ligger og véd · at de skal dø · førend de endnu har set · det nye liv spire *Niels Th. Mortensen* (20). Hver gang jeg med lette hænder · plukker en blomst ved vejen · forspilles en mulighed · hvis mening jeg ikke kender. · · Måske har jeg knust en verden · på størrelse med et fnug *Grethe Risbjerg Thomsen* (21).

Olaf Gynt, Åbenbaring (22); Oskar Hansen, Blomstrende grøft (23); Sigurd Swane, Blomsten (24).

LITTERATUR: (1) 168 6,1871,305f sml. 401 2,1948, 57–62,70–76 (blomster i dansk poesi); (2) 351 30, 1930,178f sml. 238 92f (om Jens K. Jørgensen); (3) 65 21/10 1954; (4) 169 1955,209f; (5) 556c 28; (6) 725b 2/11 1947; (7) 585d 8; (8) 566d 18; (9) 67 7; (10) Saml. Digte 1949,21; (11) 433n 30; (12) 492f 77; (13) 65 10/7 1938; (14) 397f 10,16; (15) 649d 37; (16) 433n 58; (17) 392b 89; (18) 68b 17f; (19) 321 40; (20) 610 20; (21) 897 19; (22) 316c 83; (23) 336 29f; (24) 874b 16f.

